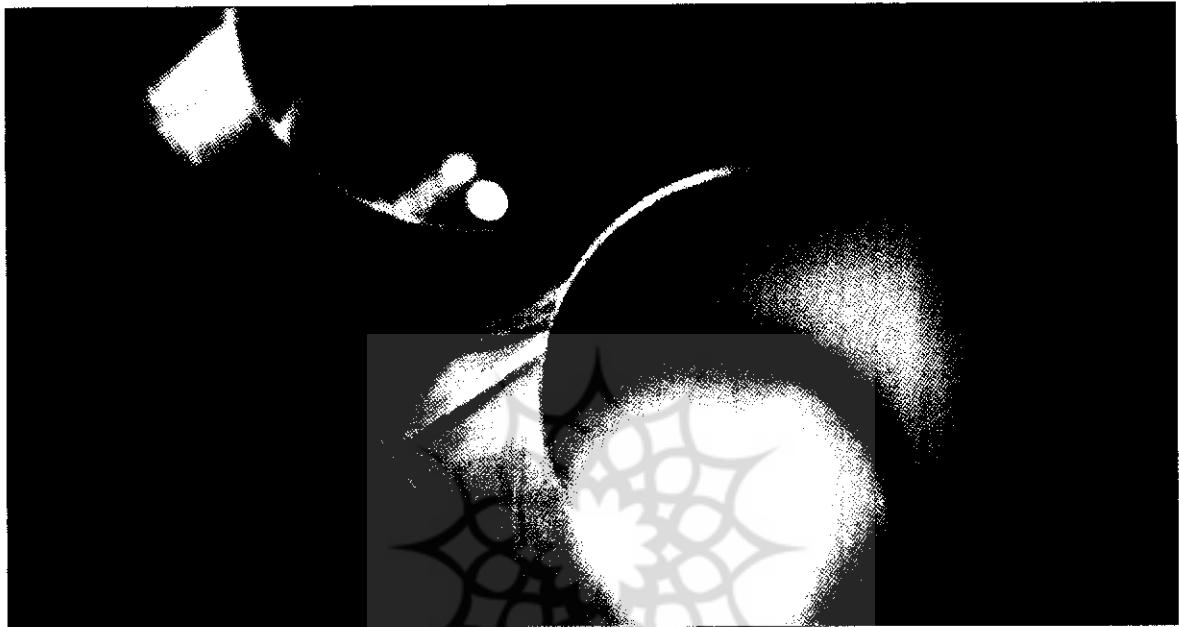

صلاحیت دادسرا و دادگاههای عمومی و مصونیت قضایی دیپلماتیک و کنسولی

دکتر منصور پور نوری- رئیس شعبه سوم دادگاه عمومی تهران

و کنسولی و مکان دیپلماتیک و کنسولی بر قرار شده است. اعمال مصونیت‌ها مستلزم شناخت افراد و مکان‌ها و اعمال حقوقی و نیز جرائمی است که از آن مصونیت برخوردار می‌شوند.

▪ مصونیت دیپلماتیک

مصطفیت دیپلماتیک شامل مصونیت از تعقیب و محکمه و اجرای حکم جزایی و مدنی است. برای تعیین این مصونیت می‌توان افراد دیپلماتیک مشمول آن را به ۶ گروه تقسیم کرد:

۱- رئیس هیئت شامل سفیر، فرستاده و وزیر مختار کاردار و کمیسر عالی.

۲- کارمندان دارای سمت دیپلماتیک مانند وزیر مختار، رایزن، دبیر اول، دبیر دوم، دبیر سوم و وابسته.

۳- بستگان مأمور دیپلماتیک که اهل خانه او هستند.

۴- کارمندان اداری و فنی که به امور اداری و فنی مانند دفترداری، حسابداری، بایگانی، منشی گری و تأسیسات اشتغال دارند و بستگان آنها که اهل خانه آنها هستند.

۵- خدمه مأموریت شامل راننده سفارت، خدمتکار، نامه‌رسان، دریان و نظافتچی.

۶- خدمتکار شخصی افراد فوق که خادم یکی از آنها هستند.

▪ مصونیت دیپلماتیک و کنسولی به معنی درامان بودن دارنده آن از تعقیب و اجرای قانون تعقیب و اجرای قانون دولت پذیرنده یکی از مباحث مهم حقوق بین‌الملل دیپلماتیک و کنسولی است که استثناء بر اصل صلاحیت ارضی و سرزمینی کشورها محسوب می‌شود. دولت‌ها در اعمال قدرت حاکمه بر همه اشخاص و اموال واقع در قلمرو خود با رعایت موازین حقوق بین‌الملل و از مجاری قانون داخلی آزادی کامل دارند که به صلاحیت تدوین و تصویب و اجرای قانون ملی تعییر می‌شود. یکی از ابعاد این صلاحیت‌ها

(اردیبهشت ۱۳۴۲) می‌باشد که دولت ایران به عضویت هر یک از آنها درآمده است و مفاد آنها طبق ماده ۹ قانون مدنی در حکم قانون داخلی ایران محسوب می‌شود. این دو کنوانسیون که در برگیرنده مصونیت‌های قضائی اعم از مدنی و بیگانه داخل قلمرو خود را از اجرای این مصونیت معاف کنند و به این معافیت‌ها در قالب معاہدات بین‌المللی عینت بخشدند. قانونمند کردن این استثنایات موضوع دو کنوانسیون بین‌المللی مانند کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک ۱۸ آوریل ۱۹۶۱ (فروردین ۱۳۴۰) و نیز کنوانسیون وین راجع به روابط کنسولی ۲۴ آوریل ۱۹۶۳

صلاحیت ارضی و سرزمینی کشورها بر اصل صلاحیت ارضی و سرزمینی کشورها در امان بودن دارنده آن از تعقیب و اجرای قانون دولت پذیرنده یکی از مباحث مهم حقوق بین‌الملل دیپلماتیک و کنسولی است که استثناء بر اصل صلاحیت ارضی و سرزمینی کشورها محسوب می‌شود. دولت‌ها در اعمال قدرت حاکمه بر همه اشخاص و اموال واقع در قلمرو خود با رعایت موازین حقوق بین‌الملل و از مجاری قانون داخلی آزادی کامل دارند که به صلاحیت تدوین و تصویب و اجرای قانون ملی تعییر می‌شود. یکی از ابعاد این صلاحیت‌ها صلاحیت ارضی و سرزمینی است که در داخل سرزمین اجرا می‌گردد دولت‌ها برای حفظ و بقاء و تداوم الزاماً روابط دیپلماتیک مجبور هستند تا استثناء بر این اصل را پذیرفته و بعضی از اشخاص سیاسی و اداری حکومت‌های بیگانه داخل قلمرو خود را از اجرای این صلاحیت معاف کنند و به این معافیت‌ها در قالب معاہدات بین‌المللی عینت بخشدند. قانونمند کردن این استثنایات موضوع دو کنوانسیون بین‌المللی مانند کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک ۱۸ آوریل ۱۹۶۱ (فروردین ۱۳۴۰) و نیز کنوانسیون وین راجع به روابط کنسولی ۲۴ آوریل ۱۹۶۳

حدود مصونیت این افراد

افراد ردیف اول، دوم و سوم از مصونیت کامل جزایی، مدنی و اداری شامل تعقیب، توقيف، بازداشت، محاکمه، احضار و اخطار دادخواست یا دعوی مدنی و اجرا و حکم (زنданی یا ضبط و فروش اموال برای امور مدنی) برخوردار هستند افراد ردیف ۴ و ۵ به شرط آنکه تبعه دولت پذیرنده (ایران) یا مقیم دائم ایران نباشند مشمول این مصونیت ها هستند. افراد ردیف ۶ صرفاً نسبت به اعمال ناشی از اجرای وظایف خود به شرط آنکه تبعه دولت ایران یا مقیم دائم ایران نباشند مصون هستند. افراد ردیف ۷ که تبعه دولت ایران یا مقیم ایران نباشند در حدودی که مورد قبول دولت ایران است مصونیت دارند و اعمال صلاحیت مدنی و جزائی در مورد آنها باید به نحوی باشد که مانع انجام وظیفه آنها نشود.

سفرارت خانه ها و مکانی برای مقاصد مأموریت و محل اقامت خصوصی اشخاص ردیف اول تا چهارم از مصونیت مدنی، جزایی و اداری برخوردارند.

این مصونیت به مکان هایی که در تصرف اشخاص ردیف پنجم هستند تسری داده می شود مگر در امور مدنی و اداری آنان که خارج از وظایف آنها باشد.

مصونیت مکان مورد تصرف افراد ردیف ششم در حدود اعمال ناشی از اجرای وظایف آنها بوده و ردیف هفتم نیز به موجب قانون دولت ایران تعیین می شود.

المصونیت دیپلماتیک اعمال حقوقی و دعایی مربوط به مالکیت و تصرف اموال غیر منقول که شخص دیپلمات برای خود به نام خود خردباری می نماید و نیز دعایی راجع به اirth واصلیت، مدیر ترکه با صلح اموال غیر منقول که تابع قانون محل وقوع ملک و ماترک در ایران است تسری ندارد همچنین دعایی حقوقی ناشی از فعالیتهای تجاری و بازرگانی دیپلماتیک برای خود و نیز دعایی تقابل و شخص ثالث که پس از طرح دعایی اصلی دیپلماتیک و علیه وی مطرح می شود صرف نظر از مصونیت تلقی شده مشمول مصونیت نخواهد شد.

اجرای این مصونیت ها در شکایات جزایی و دعایی مدنی به این صورت است که پس از احراز هویت و عنوان دیپلماتیک متهم و نیز تعیین نوع و مکان مورد دعوا از طریق اداره حقوقی دادگستری با استعلام از وزارت امور خارجه انجام می شود و دادسرآ و دادگاهها مکلف هستند که قرار منع تعقیب در امور جزایی و قرار عدم استعمال در امور مدنی را صادر کنند و اگر متهم در بازداشت باشد او را آزاد کرده و سپس به مقامات پلیس یا مقامات قضایی دادسرآ و دادگاهها موضوع را برای جلوگیری از تکرار آن به وزارت امور خارجه برای انعکام به سفارت کشور ییگانه اطلاع دهند و در صورتی که جرم

شدید باشد اخراج دیپلمات متهم به کشور خود را برای محاکمه و مجازات خواستار شوند.

• مصونیت کنسولی

برخلاف حقوق دیپلماتیک که ناظر به روابط سیاسی با دولت های دیگر است حقوق کنسولی جنبه اداری داشته و مربوط به انجام امور اداری دولت است که برای حفظ منافع اتباع خود در خارج از کشور با رعایت عدم تعارض با قانون دولت پذیرنده صورت می گیرد مانند امور مربوط به احوال شخصیه از قبیل ارت، محجوزین، قبومیت، سرپرستی، نمایندگی برای اتباع ایران در نزد دادگاهها، کمک به کشتی و هواپیماهای متعلق به اتباع ایرانی و نظارت و بازرسی آنها، کمک و توسعه مناسبات بازرگانی و اقتصادی و فرهنگی، صدور گذرنامه، روادید، استناد مسافرت، صدور شناسنامه، تصدیق استناد و امور مربوط به دفتر استناد رسمی، ثبت متولدان و اتباع مشمول خدمت نظام وظیفه و احضار آنها، ابلاغ استناد قضایی، اداری یا اجرای نیابت قضایی و ملاقات با ایرانیان بازداشت شده در دادگاههای خارج و کمک به آنها برای دفاع از خود.

هیئت کنسولی شامل سر کنسول، کنسول، کنسولیار و نماینده کنسولی است.

مأموران کنسولی مانند مأموران دیپلماتیک از

مصونیت مطلق مدنی و جزایی برخوردار نیستند بلکه در امور جزایی در صورت ارتكاب جرائم مهم قابل احضار، بازداشت و محکمه هستند و در امور مدنی صرفاً برای اعمال حقوقی که به عنوان نماینده و گارگزار دولت فرستنده انجام دادند مصون می باشند بنابراین دعایی حقوقی شخص ثالث علیه آنان برای مطالبه خسارت ناشی از تصادف و میله نقلیه مشمول آن مصونیت واقع نمی شود.

اماکن کنسولی قابل ورود و تعرض نمی باشند مگر با رضایت کنسول و یا در موارد وقوع حوادث ناگوار برای کمک به اعضاء کنسول از قبیل زلزله یا آتش سوزی و

غیره. به علاوه امکان کنسولی و اسباب اثاثیه آن مصون از هر نوع ضبط یا فروش قضایی است. ضمنانت اجرای مصونیت دیپلماتیک و کنسولی علاوه بر فرمان مقابل موجب مسئولیت بین المللی دولت ناقص آن و طرح شکایت به دادگاه بین المللی دادگستری برای مطالبه خسارت خواهد شد.

